

Sri S SIVAPPA.—We have already requested the Members to limit the supplementaries where the question is only of local importance. That way, I think, the Chair has enormous power to adjust the time for questions. The Chair may direct the Members of the Treasury Benches to give proper answers and not to resort to notice. That way we are here to co-operate with the Chair, so that the questions included in the agenda may be completely answered.

Mr. SPEAKER.—I thank the Hon'ble Leader of the Opposition for the co-operation which he has promised. As far as the Chair is concerned, it is very anxious to have all the questions answered. I only request the Hon'ble Members and the Leader of the Opposition to persuade members of their parties to have more restraint and be more co-operative. I shall make an all-out effort to see that every question is answered.

Sri G. CHANDRAKANTH (Bidar).—I wish to represent a small matter through you to the Government, Sir.

Mr. SPEAKER.—If the hon. member gives notice, I can permit, and not otherwise.

*	*	*	*	*
*	*	*	*	*
*	*	*	*	*
*	*	*	*	*

Mr. SPEAKER.—Now the Mysore Ministers Salaries and Allowances (Amendment) Bill, 1968, will be taken up for consideration.

Sri M. NAGAPPA.—Sir, before the Bill is taken into consideration, what about the resolution about disapproval of the Ordinance? That may be taken up first and then consideration of the Bill may be taken up.

Mr. SPEAKER.—Immediately the Minister moves the Motion I shall call upon Sri Nagappa to move his resolution and after the whole thing is considered, I shall first put the resolution to vote and then the consideration motion of the Bill. This procedure is followed in the Lok Sabha also.

MYSORE MINISTERS' SALARIES AND ALLOWANCES (AMENDMENT) BILL, 1968

Motion to Consider

Sri K. PUTTASWAMY (Minister for Labour).—Sir, I beg to move:

“That the Mysore Ministers' Salaries and Allowances (Amendment) Bill, 1968 be taken into consideration.”

***** Indicates the matter expunged as ordered by the Chair under Rule 315 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That the Mysore Ministers’ Salaries and Allowances (Amendment) Bill, 1968 be taken into consideration.”

Sri K. PUTTASWAMY.—Sir, I was particularly happy that I was placing this Bill before this House for consideration at a moment when such a cordial atmosphere is there. The Bill is very very simple and absolutely no new principle is sought to be introduced in this. At the time of constituting the Ministry, the Chief Minister felt that there was need to have a category of Ministers called the “Ministers of State”. The House is well aware that not only at the Centre but in several other States, there are three categories of Ministers. In some of the States where the Opposition Parties are running the Government and were running the Government, there also they had three categories of Ministers, namely, Ministers of Cabinet, Minister of State and Deputy Ministers. The House is also aware that there is absolutely no difference under the Constitution whether he be a Deputy Minister or a Minister of State or a Minister of Cabinet rank; all of them form Council of Ministers.

5-00 P.M.

After the Chief Minister recommended for appointment of five of his colleagues as Ministers of State, a provision had to be made for payment of salary and allowances to them. This Bill seeks to make such a provision. A provision for payment of Rs. 1,000 salary is being made along with the allowances that are being paid to the ministers for the Ministers of State. This occasion was also utilised to bring in certain amendments which were necessary. Throughout the ministers are being paid the insurance premium for insurance against accidents during air journey. The Accountant General has taken objection to the effect that unless a provision is made such insurance premium cannot be paid. Even when all our officers undertake air journey, insurance premium is being paid. That is being allowed under an executive order. As far as any facility to the hon’ble members of this House is concerned or to the ministers is concerned, unless there is a specific provision such payment of insurance premium or any allowance cannot be permitted. Therefore, this occasion is made use of to bring that amendment.

Yesterday also when this House was considering the Legislature Salaries Bill, the House considered this amendment and has approved of it with respect to the hon’ble Speaker and the Deputy Speaker, hon’ble Chairman and Deputy Chairman.

One other provision which has been included here is facility of free car to be provided to ministers during their stay at Delhi. The House is aware that we have a very well established Mysore House at Delhi. Most of the members also know to what difficulties those ministers and other officers and also sometimes the members were being subjected to whenever they went to Delhi. Therefore, the Government has established a House

(SRI K. PUTTASWAMY)

after the name of Mysore House and whenever ministers go to Delhi they will have to be provided with a car for their official work. Therefore, provision is made for giving facility of free car when the ministers are at Delhi for their official duties. Also another provision that has been included in this Bill is for payment of petrol charges for the return of motor car to Bangalore when the Minister on tour undertakes further journey by train or air.

As I have already pointed out these three provisions, viz., payment of insurance facility, provision of car at Delhi and payment of petrol charges when a minister breaks his journey and undertakes further journey by train or air, have also been included in the Bill that was passed yesterday. The only new provision which this House will have to consider is the payment of salary and allowances to the Ministers of State. I am sure with the atmosphere prevailing in the House, there would not be any difficulty for getting this Bill passed unanimously.

I was feeling sorry for the absence of the hon'ble member Sri Banakar because I was expecting him to compose a poem and recite it. I do not think that we would have the pleasure of his poetical talents today.

Sri B. P. KADAM (Karwar).—Do you want him to come over to that side ?

Sri K. PUTTASWAMY.—I do not want anybody to come this side. I only want Congress candidates to get elected in your constituencies. Continuous efforts will be made for dislodging the members of any party from their constituencies. You are engaged in that and we are also engaged in that. That is a practice permitted and recognised.

Sri H. B. JWALANIAH.—We are engaged at our cost and you are engaged at Government cost.

Sri K. PUTTASWAMY.—May I make a humble submission that each one of us is doing at the cost of the ratepayer ?

With these few remarks I place this Bill for consideration of this House.

Mr. SPEAKER.—Sri K. H. Patil to move his amendment.

Sri K. H. PATIL.—I beg to move :

“That the Mysore Ministers' Salaries and Allowances (Amendment) Bill, 1968 be circulated for the purpose of eliciting public opinion thereon by the commencement of the next session.”

Mr. SPEAKER.—Amendment moved :

“That the Mysore Ministers' Salaries and Allowances (Amendment) Bill, 1968 be circulated for the purpose of eliciting public opinion thereon by the commencement of the next session.”

Mr. SPEAKER.—Sri Nagappa may move his resolution.

Sri M. NAGAPPA.—I beg to move the following resolution :

“That this Assembly disapproves the Mysore Ministers’ Salaries and Allowances (Amendment) Ordinance, 1968, Mysore Ordinance No. 1 of 1968.”

Mr. SPEAKER.—Resolution moved :

“That this Assembly disapproves the Mysore Ministers’ Salaries and Allowances (Amendment) Ordinance, 1968, Mysore Ordinance No. 1 of 1968.”

Now, the Bill moved by the Minister, the amendment moved by the hon’ble Member Sri K. H. Patil and the resolution moved by the hon’ble member Sri M. Nagappa are before the House. The debate may proceed on both the Bill and resolution. As I have already stated we shall sit one hour late to day and finish.

Sri M. NAGAPPA.—In support of my resolution, I want to say something.

Mr. SPEAKER.—I have no objection. But Hon’ble Member may prefer, in the interest of saving time, to combine his remarks on all the three issues.

† **Sri M. NAGAPPA.**—I will speak on this resolution.

Sir, I have brought this resolution with a full sense of responsibility. This House is well aware that His Excellency the Governor has got powers to issue ordinances wherever the legislature is competent to enact such laws. That power is given under Art. 213 of the Constitution.

Before I go to the merits of the Ordinance, I wish to bring to the notice of the hon. members what are the circumstances in which the Governor is competent to issue such an Ordinance and whether there are any restrictions which the Governor has to consider, and what is the fate of the Ordinance if those restrictions are not considered. Now I will submit whether the Ordinance under consideration is within the ambit of the provisions or conditions laid down under article 213 of the Constitution and for that purpose I will quote article 213 :

“(1) If at any time, except when the Legislative Assembly of a State is in session, or where there is a Legislative Council in a State, except when both Houses of the Legislature are in session, the Governor is satisfied that circumstances exist which render it necessary for him to take immediate action, he may promulgate such Ordinances as the circumstances appear to him to require...”

There are two or three conditions for this. The first condition is that there should not be a sitting of the Houses of the Legislative Assembly and the Legislative Council. The second condition is that the Governor must satisfy himself whether there are such compelling circumstances which make him issue such an Ordinance under article

(SRI M. NAGAPPA)

213(1). Now the question is whether he has done this accordingly and if he has not done it accordingly what will be the fate of the Ordinance.

I will submit that this House was in session till 4th June 1968 because the promulgation of prorogation was made on 4th June 1968. Secondly, the present Council of Ministers was formed according to me on 28th and they took oath on 29th May 1968. The Governor issued the Ordinance on 2nd July 1968 according to this notification. I wish to submit that even though this Ordinance was published on 2nd July 1968 it is stated in the provisions of this Ordinance that it has come into force from 29th May 1968 when the Council of Ministers took the Oath of office. It is very clear from sub-clause (1) of clause 2 of the Ordinance that it shall be deemed to have come into force on the 29th day of May 1968. Now the point for consideration is this: On 29th May 1968 it cannot be said that the House was not in session. What is the meaning of "House in session". "House in session" has been defined as per the decisions of several High Courts. House in session means from the first day of starting the session till it is prorogued or it is dissolved. Till then the House will be deemed to be in session. So on 29th May 1968 both the Houses were in session because they were prorogued on 4th June 1968. So the Governor was incompetent to issue any of the Ordinances by giving retrospective effect. Though the Ordinance was published on 2nd July 1968 it is stated in it that it will be deemed that it has come into force on 29th May 1968. On that particular day both the Houses were in session and so the Governor was incompetent to issue the Ordinance when the two Houses were in session. The provision of article 213 (1) is mandatory on the Governor.

To the satisfaction of the House I will quote one of the rulings wherein it has been decided as to what is the definition of "House in session". A decision was given by the Patna High Court in 1950 and it is reported in A.I.R. (1950) Patna on page 46. It is a very interesting case that has been decided regarding the Bihar (Extension of Public Order) Ordinance, 1949. This Ordinance was issued by giving retrospective effect to the operation of certain acts the State Government did by which some two persons were arrested under the old Act which was later declared by the Federal Court as void. So the Government resorted to this Ordinance which was published on a certain date. On that day the Houses were not actually sitting, but both the Houses had not been prorogued and so technically they were deemed to be in session. Several judicial decisions have held that in such a situation the House is deemed to be in session for the purpose of article 213 because the House had not been prorogued during that period. Even though the Ordinance was published on a certain date, it was deemed to have come into force from a previous date but on that previous date the

House had not been prorogued and so the House was deemed to be in Session on that date and hence the Governor was incompetent to issue such an Ordinance under article 213 of the Constitution.

The second point is whether the Governor was satisfied that there were compelling circumstances which made him issue such an Ordinance.

Sri K. H. PATIL.—Is it the contention of the hon'ble member that the Governor had no jurisdiction to issue the Ordinance under those circumstances?

Sri M. NAGAPPA.—Definitely. The Governor was incompetent to issue the Ordinance in those circumstances and it was issued without any jurisdiction.

For the information of the House, once again I will say that His Excellency the Governor was incompetent and had no jurisdiction to issue such an ordinance when the Houses were in Session, and it cannot have retrospective effect.

Mr. SPEAKER.—The ordinance has come into force from 29th May 1968. Distinction cannot be made on the fact that it has been published on 2nd July 1968. Retrospective operation is very clear.

Sri M. NAGAPPA.—The point is whether there was any urgency or whether there were compelling reasons for His Excellency the Governor to issue such an ordinance. It is after all a petty matter of salary of one month. The House was expected to meet in the month of September. There was no reason to think that the House may not meet and they were competent to summon the House by advising the Governor for this purpose. For salary purposes the Governor is not vested with the powers of Article 213 of the Constitution. The words used are: 'if the Governor is satisfied'. The point is whether His Excellency the Governor was satisfied for this simple reason of salary of five Ministers of State. Heavens would not have come to the earth if this ordinance was not issued. So, there was no reason for His Excellency the Governor to issue such an ordinance under Article 213 of the Constitution by exercising the very exceptional power. Apart from that, if this had been brought to the notice of His Excellency the Governor, he would not have issued this ordinance, because Article 164 is very clear. Sub-clause (5) of Article 164 says:

“The salaries and allowances of Ministers shall be such as the Legislature of the State may from time to time by law determine and, until the Legislature of the State so determines, shall be as specified in the Second Schedule.”

Of course, there is no schedule. Schedule has been amended by an Amendment Act of Constitution in the year 1956-57—I don't remember the exact date. But, the original clause 164 (5) remains. If there is no law or if no law is made by the Legislatures, it is obligatory on the part of the Ministers to wait or should take the salary that is provided under the Second Schedule. If it is not provided, they have

(SRI M. NAGAPPA)

to wait till the law is made by this august House. Otherwise the Constitution makers would not have added the words "and until such Legislature" under Article 213. Therefore, I submit that article 164 (5) won't come to the help of His Excellency the Governor to issue any ordinance under Article 213 for the salaries of the Ministers. That power has been taken away. Constitution makers have given a special power by keeping the word 'and': and it prohibits issue of any Notification under Article 213. I submit that there was no urgency for this, because the State Government employees are waiting for years to get their demands. These five Ministers would not have suffered much if they had not got their salary for 4 or 5 months.

As already stated there is a restraint clause and this clause should be read as an exception or a proviso to Article 213 of the Constitution. I submit that Article 164 (5) prohibits the Governor to issue any of the ordinances pertaining to the salaries of Ministers.

Secondly, I want to express my opinion on the amendment moved by my learned friend Sri K. H. Patil. He has moved a very important amendment regarding the circulation of the Bill for eliciting public opinion. Sir, we are discussing the scarcity condition. Our finances are required to improve the conditions of our poor people who are without food, without water and without all other facilities that are to be provided. The Hon'ble Chief Minister has stated that this situation is prevailing from the month of April. When such is the state of affairs, it was not proper on the part of the Government to have formed such a big Ministry to swallow the taxes snatched from the pockets of the public and it was not proper to utilise the amount realised by taxes for feeding certain Ministers. Sir, this is a very small State compared to other States. They could have given better administration by not expanding the Ministry; a small Ministry would have been enough. I submit that it is very important that the public should give their opinion on this. The Government has to obey and bow their heads before the public opinion. I would not have objected for the enhancement of salary of certain Ministers. But, they are creating another category of Ministers. Under these circumstances, it is essential for the people of the country to know whether the Government is doing justice by expanding the Ministry and creating a new category of Ministers. I fully support the amendment of my learned friend Sri K. H. Patil.

With these words, I thank the Hon'ble Chair for giving me an opportunity to say something on this subject.

5-30 P.M.

†ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ (ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ)—ವಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಒಂದು ದುರ್ವ್ಯವ ದಿನವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ನಾವು ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದರೆ ಕೇವಲ 8 ದಿನಗಳ ಕೆಳಗೆ

ಇಲ್ಲಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದಂಥ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ವೈಸ್ ಚೇರಮನ್‌ರಾದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಗಾಡ್ಗಿರ್ ಅವರು ಮಾಡಿದಂಥ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇವತ್ತು ಮೈಸೂರು ಮಿನಿಸ್ಟರ್ಸ್ ಸ್ಯಾಲರಿಸ್ ಅಂಡ್ ಆರೋಯನ್ಸ್ (ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್) ಬಿಲ್, 1968ನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಒಂದು ಮೇಕೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಅನೆಯನ್ನು ಏರಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ 3400 ಶಾಸಕರು, ಮಂತ್ರಿಗಳು 456, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರು 800 ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೂ ಅಲ್ಲದೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸ್ಪೀಕರ್—ಇವರನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದರೆ ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾದರೂ ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಇದು ಏನೇನೂ ಸಾಲದು ಎಂದು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಅಂತಹ ವಾತಾವರಣ ಈಗ ಇದೆ. ಅದರ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟು: “ಮಂತ್ರಿ ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರ, ಪುಡಾರಿ ಹೂಡಿದೆಲ್ಲಾ ತಂತ್ರ, ಇದು ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರ, ಕಣ್ಣು ತೆರೆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಬರೀ ಕುತಂತ್ರ, ಜನತೆಗೆ ಇದು ಬಲು ಅತಂತ್ರ, ಬಿಂದುದು ಈ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ ಸ್ಯಾತೆಂತ್ರ, ಈ ಅಧೀನಕದ ಚರ್ಚೆ ಅಪುಣ್ಣಿ” ಎಂಬಂತಿದೆ. ಇನ್ನು ಈ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡೋಣ. ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ವೈಸ್‌ಚೇರಮನ್ ಅವರು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು, ಇಂದಿನ ಗಂಡಾಂತರ ನಿಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಂದೆ ಇದೆಯೆಂದು. ಯಾರೂ ಇವತ್ತು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ಕೆಟ್ಟದನ್ನು ಬಯಸಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ 1.20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ದಿಫೆನ್ಸಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಈ ಮೂರು ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ 2 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳಷ್ಟು ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಅಮೇರಿಕಾ ಮತ್ತು ಇತರ ದೇಶಗಳಿಂದ ತರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಏನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆಯೆಂದರೆ, 4ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯೊಳಗೆ ನಾವು ಏನು ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪರದೇಶಗಳಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೋ ಅದರ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಬಡ್ಡಿಗೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಸಾಲದ ಅಸಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ನಂಬಿಕವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇವರು ಏನು ತ್ಯಾಗಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ, ಇಂದಿನ ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ಈ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರ ತರುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾವು ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಒಂದು ಕಡೆ ಸಣ್ಣ ಉಳಿತಾಯ ಯೋಜನೆ ಎಂದು ಪ್ರಚಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಿತವ್ಯಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ದುಂದಿನ ಮನೋದೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ಈಗ ಇಲ್ಲ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಇವರು ಅರ್ಹರಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ನಿಜವಾಗಿ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರಬೇಕು. ಆಡಳಿತ ಸುಧಾರಣೆ ಸಮಿತಿಯವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲೇ, ಅಲ್ಲಿನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಅಲ್ಲಿನ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮೆಂಬರುಗಳ ಸೇಕಡ ರೀತಿಯ ಜಾಸ್ತಿ ಇರಕೂಡದೆಂದು. ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಸೇಕಡ 14ರಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಆಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಆಡಳಿತ ಸುಧಾರಣೆಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಲೋಪದೋಷಗಳಿವೆ, ಮಿತವ್ಯಯ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು, ದಕ್ಷ ಆಡಳಿತ ಹೇಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈಗ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಾವು ಯಾರೂ ಒಪ್ಪದೇ ಇರುವ ಶಾಸನವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿದರೆ ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಪ್ಪುದಿನವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಶಾಸಕರ ನಂಬಿಕವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿದಾಗ ನಾವು ಎಷ್ಟೋ ವಿರೋಧ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಆ ಕಾಲದಿಂದಲೇ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದೆ, ಹೇಗೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರಿಗೋಸ್ಕರ ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ಹಣ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವೇ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಇಂದು ದೇಶ ತಲುಪುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಈ ದೇಶದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ದಕ್ಷತೆ ಇಲ್ಲ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಇಲ್ಲ, ಲಂಚದ ಹಾವಳಿ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ)

ಅದೇನೆಂದರೆ, ಲಂಚ ತನ್ನದೇ ಇರುವವನು ಉತ್ತಮ, ಲಂಚ ತನ್ನಿರುವವನು ಮಧ್ಯಮ, ಲಂಚ ತನ್ನಿರುವವನು ಅಧಮ ಎಂದು. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಅಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಹೋಗಬೇಕು. ಇವರು ಖರ್ಚನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಬೇಡಕೆ ಹಿತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಡಜನಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಕೇಳದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಆರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಅಡಳಿತವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಮೆಮೋರಾಂಡಂನಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಕೇವಲ 4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಯಾರಾದರೂ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ನಿರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಆಗತಕ್ಕ 4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮೊಬಲಗು ಎಂಬುದಾಗಿ ಭಾವನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಆವರ ಅಚ್ಚಾನೆ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಪುಷ್ಪಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಎರ್ರಾ ಗೊತ್ತು. ವಿಧಿ ಇಲ್ಲದೆ ಪಕ್ಷದ ಒತ್ತಡ, ಪಕ್ಷದ ಉಳಿಮೆಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಗಮ ಮುನ್ನ.....

Sri K. PUTTASWAMY.—I am one of the beneficiaries.

Sri C. K. RAJAIAH SHETTY.—You are continuing as Minister as one of the beneficiaries. But some of your friends have lost their chance. You are doing this for the survival of your party. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಮನಬಿಟ್ಟಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಆರಿಸುವಾಗ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ದಕ್ಷರಾದ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಆರಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಮಂತ್ರಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೇ ಬರೆಯಬಹುದು, ಈ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಕೆಲವು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾಡಿರುವ ಅನೇಕ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಅವನ್ನು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪುವ ಹಾಗೆ ನಾನು ಎತ್ತಿಕೊಡಲು ಶ್ರೇಯಸ್ಸು. ಅವರ ವರ್ತನೆ, ಅವರ ನಡವಳಿಕೆ, ಹಿಂದೆ ಅವರು ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ರೋಷ ದೋಷಗಳು, ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸುವುದಾದರೆ ಅವರು ಮಾಡಿರುವ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ಹದ್ದುಮೊರೆಹೋಗಿವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಆರು ಜನಗಳಿಗೆ ಹರಿದು ಹಂಚಿ ಹೋಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವಾವ ಪೋರ್ಟ್‌ಫೋಲಿಯೋನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಿಷಯ ನನಗೆ ಈಗ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ತಿಪಟೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಚಿನ್ನಪ್ಪ ಎಂಬುವರು ಇದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ 18 ಜನ ಮಕ್ಕಳು. ಆ ಮಕ್ಕಳ ಹೆಸರನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಅವನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆತನಿಗೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿ 28 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರಾರೂ ಯಾವಾವ ಪೋರ್ಟ್‌ಫೋಲಿಯೋಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಂಬುವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಸಚಿವಾಲಯವೆಂದು ಮೂರನೇ ಅಂತಸ್ತಿನ ಅಲ್ಪರೇಷನ್ ಬೇರೆ ಆಗಿದೆ. ಅದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಿಂದ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳು ಬರುತ್ತಾ ಇವೆ. ಅನೇಕ ಜನ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಿಂಡೆಯೇ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಆರು ಜನರೂ ಒಬ್ಬ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದವರು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು! ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಅಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಮಿತಿಯಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಇರಬೇಕು. ಆಗ ದಕ್ಷತೆ ಬೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರೋಟರಿ ಕ್ಲಬ್ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಇವರನ್ನು ರೋಟೇಷನ್ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ, ಒಂದರೆ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅವರು, ನಾಳೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಚನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಆರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಅಥವಾ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಈಗ ರಿಟೈರು ಆದ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗಿರಾ ಒಂದು ಚಾನ್ಸ್ ಸಿಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಒಂದು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗತಾನೇ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿಯವರು ಇಲ್ಲಿ ತಂದಂತಹ ಬಿಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರ್ಚ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗಪ್ಪನವರು ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನೂ ತಂದು ಅದರ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಭಾವನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಸ್ವಾಮೀ, ನಮ್ಮ ಈ ಸಭೆಯ ನಡೆವಳಿಕೆ 73ರಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಆರ್ಟಿಕಲನ್ನು ತರಬೇಕಾದರೆ ಅಂತಹ ಆರ್ಟಿಕಲನ್ನುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ ಏನು ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 70 ಸಬ್ ಸೆಕ್ಷನ್ (1) ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಸ್ಟೇಟ್ ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಮತ್ತು ರೀಸನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :

“As the Houses of Legislature were not in session as it was necessary to take immediate action for enabling the payment of salaries and allowances to the Ministers of State, the Ordinance was promulgated.”

ಇದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡೋಣ. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು ಎಂದು ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಿಟ್ಟು ಈಗ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ತಂದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು, ಅಗ ಸೆಕ್ಷನ್ ಇತ್ತು, ಅದರಿಂದ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ ಒಂದು ಸೆಕ್ಷನ್ ಕೂಡಿಸಿ ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು ಎಂದು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ನಾಗಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಲಿಂಗು ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ನಾನು ಅದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ಟಿಪ್ಪಣಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಡೆಯದಾಗಿ ಈ ಸರ ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದು ಏನೆಂದರೆ A man shall not be a judge of his own case ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಸರಕಾರ ತನ್ನ ನಿಲುವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಹಾದಿ ಹಿಡಿದಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬೋನಾ ಫೈಡ್ಸ್‌ಗಳಿವೆ, ಮಾರಾಫೈಡ್ಸ್‌ಗಳಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಹೌಸಿನಲ್ಲಿರುವ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಹಾಗೂ ವಿಚಾರವಂತರು ಇದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ 29-5-68ನೇ ದಿನ ಈ ಹೌಸ್ ಸೆಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ನಮ್ಮ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಹಿಂದೆ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಆಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರುಗಳು, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರುಗಳು ಹಾಗೂ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು ಎಂದು ಇತ್ತೀಚಿನಾ ಸ್ಟೇಟು ಮಿನಿಸ್ಟರುಗಳು ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಇರಲಿಲ್ಲ. 29-5-68ನೇ ದಿನ ಐದು ಜನರನ್ನು ಸ್ಟೇಟು ಮಿನಿಸ್ಟರಾಗಿ ನೇಮಿಸಿ ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರನ್ನೂ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗೆ ಕಾನ್ಸಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನ ರೈಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಒತ್ ಆಫ್ ಆಫೀಸ್‌ನ್ನು ಎಂದರೆ ಪ್ರಮಾಣವಚನವನ್ನು ಇವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಯಾವ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರು ಎಂದು ನಾವು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು. ಇಲ್ಲಿರುವ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ಟೇಟು ಮಿನಿಸ್ಟರುಗಳ ಹುದ್ದೆಗಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒತ್ ಆಫ್ ಆಫೀಸ್ ಎಂದು ಗವರ್ನರ ಮುಂದೆ ಪ್ರಮಾಣವಚನ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಐದು ಜನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವರಿಂದ ಪ್ರಮಾಣವಚನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಪೋಷಣ್ಣು ಪಡೆಯಬೇಕೆನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವೈರೇಷನ್ ಆಫ್ ರೂಲ್ಸ್ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಇವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಯಾವ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾನೂನಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿಯವರಲ್ಲಿ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದಾದ ನಂತರ ಅನೇಕ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಇವರಿಗೆ ಪಗಾರ ಕೊಡುವ ಸಲಹೆ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಆರ್ಟಿಕಲ್ 214ರಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ if Governor is satisfied ಎಂದಿದೆ. ಇವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸ್ಟೇಟ್ ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಅಂಡ್ ರೀಸನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ :

“As the Houses of the Legislature were not in session and as it was necessary to take immediate action for enabling the payment of salaries and allowances to the Ministers of State, the Mysore Ministers Salaries and Allowances (Amendment) Ordinance 1968 was promulgated.”

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲ್)

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಪೆಸಿಫಿಕ್ ಆಗಿ ಸೆಕ್ಷನ್ ಇತ್ತು. ಪೊಲೀಸರು ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಗೈರು ಕಾಯಿದೆ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಇವರನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಎಂದು ಮಾಡಿದ ದಕ್ಕೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಹೊಣೆಗಾರರು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸ್ಪೆಷಲ್ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಎಂದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲವೇ ಇವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಯಿದೆ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕು ದಾಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ತಂದು ಇಲ್ಲಿ ಪಾಸು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಜನ ಏನಂದಾರು? ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ ನಾಗಪ್ಪನವರು ಅವರ ಅಮೆಂಡುಮೆಂಟನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯಕ್ತಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಮುತ್ಪದ್ಧಿ ತನ ದಿಂದ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಜಾಣತನವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಒಂದು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅರಿತಿರುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಎನ್ನುವುದೂ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಇದು ಸರಿಯಾದ ವಿಧಾನವಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿದೆ, ಹೀಗೆ ಗೈರಾಗಿರುವ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಂದು ಪಾಸುಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಏನು ತಾನೇ ಹೇಳಬೇಕು? ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವೆಂದು ಇದು ಐದು ಜನರನ್ನು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಮಿನಿಸ್ಟರಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈ ಐದು ಜನರನ್ನೂ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಇವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತರುಣರು ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು, ಹಾಗೂ ಮೇಧಾವಿಗಳು ಮತ್ತು ಜಾಣ್ಮೆಯುಳ್ಳವರು. ಇಂತಹವರು ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರು? ತಮ್ಮ ಒಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡದೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸತ್ಯಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ಮೌಲ್ಯಂಕ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿನ ನಾನು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು 30-5 ಜನರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಕಾಯಿದೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಇವರನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಇದು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಒಬ್ಬ ಅಫೀಸರು ಲಂಡನ್ ತಿಂದರೆ ಅವನನ್ನು ಬಹು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ನಂದನೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ! ಆದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಇನ್ನೊಂದು ಬೇಕೇ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದೊಳಗಿನೇ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನೋಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಯಾವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಇದರಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ನನಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ಬಂಧ ಹಾಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಇಂಥಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಅಥವಾ ಯಾವ ಅಡ್ವೈಜರಗಳು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ನನಗೂ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕವರೇ ತಮ್ಮ ಮದೋನ್ಮತ್ತತೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲವೇ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮಣೆಯಿಂದೇ ನಾನಾದರೂ ಹೀಗೆ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆಳತಕ್ಕ ಪಕ್ಷದವರು ಮತ್ತು ನಾವೂ ಇಬ್ಬರೂ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದಲೇ ಆಸಿಬಂದಿರತಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಬೊಕ್ಕಸದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನೇನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಅದು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾದುದು. ಆ ಹಣವು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಆ ಹಣವನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಆಸಿಬಂದಿರುವ ಸದಸ್ಯರೂ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ರಾಜ್ಯದ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ಚರ್ಚೆಮಾಡಲು ಸೇರತಕ್ಕ ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯನ್ನು ಒಂದು ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಬೆನಿಫಿಟ್ ಕಂಪೆನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇವರು ತಮ್ಮ ವಿರಾಸಗಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಬಂದಂತೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನುವಂಥ ಹೆಸರು ಬರಬಾರದು. ಇದನ್ನು ಮೊದಲು ಜನರು ಒಪ್ಪಲಿ, ಅನಂತರ ಬೇಕಾದರೆ ಇದನ್ನು ಮಾತೋಣ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತಡೆದರೆ ಆಕಾಶವೇನೂ ಕಳಚಿಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಪುಟ್ಟ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನನ್ನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಮಾಡದೆ ಇದನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ

ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದೂ ದುಡುಕುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ 15 ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ನಾನೇನಾದರೂ ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಳಸಿದ್ದರೆ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪರಮೇಶ್ವರಪ್ಪ (ಹೊಳರೈ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಮೈಸೂರು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಭ್ಯರಿಗೇ ಮತ್ತು ಅಶೋಯಿನ್ಸ್‌ಮೆಂಟ್ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಹಿಂದೆ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಬದಲಾವಣೆಯಾದ ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೊಸ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ರಚನೆಗೆ ಅವಕಾಶವುಂಟಾಯಿತು. ಆ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರವರು ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾಗಿ ಅರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅವರು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದರು ಹಾಗೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ನಂತರ ತಮ್ಮ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್‌ನ್ನು ರಚಿಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಅಂದರೆ ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಜನರನ್ನು ಆರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಈ ಅನುಭವಿಯಿಂದ ಹಿಂದೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗಿದ್ದ ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ರ್ಯಾಂಕಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಉಪ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಆ ನಿಮಿಷಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಇವರು ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಜನರನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ ಯಾವ ಒಂದು ಗೊಂದಲಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದ ಸ್ಟೇಟ್ ಮಿನಿಸ್ಟರುಗಳನ್ನು ಐದು ಜನರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಹಾಗೊಂದು ವೇಳೆ ಅವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಇವರಿಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಇವರು ಮೊದಲು ತತ್ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯ ಅಂಗೀಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದು ಅನಂತರ ಅವರು ಸ್ಟೇಟ್ ಮಿನಿಸ್ಟರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಗಲಾಟೆಗೂ ಅವಕಾಶವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು 5 ಜನರಿಗಾಗಿ ಗೌರವ ಹತ್ತಿರಹೋಗಿ ಒಂದು ಅರ್ಡಿನೆನ್ಸ್ ಹೊರಡಿಸಿ, ತದನಂತರ ಈಗ ಈ ಒಂದು ಶಿಷ್ಟಪಡಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ತುಂಬ ಅನುಚಿತವಾದ್ದು. ಹೀಗೆ ಇವರು ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾಡಬೇಕು, ಹಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಬಾರದು ; ಅದಷ್ಟೂ ಅಡಳಿತವೆಡ್ಡುವನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿ ಉಳಿಯತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು ಯಾವ ನೀತಿ ? ಈ ಉಳಿತಾಯ ಎಂಬುದೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕನೇ ದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಏನಾ ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅಂಥ ಒಂದು ಶ್ರದ್ಧೆ ಇವರಿಗೆ ಇವರ ತತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಈ ದಿವಸ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ಹಿಗ್ಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಂದಾರೋಡನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಈ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಇದನ್ನು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು ಅನ್ನುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ ಆ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದು ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆದು ಅನಂತರ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅಥವಾ ಈ ಐದು ಜನರನ್ನೂ ಪುರೈಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಈ ಗೊಂದಲ ಫೊಂದೂ ಏಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಒಪಿನಿಯನ್ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎದ್ದಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಸಾಧುವಾದ್ದಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದಲೇ ಆರಿಸಿಬಂದ ಜವರು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಆರೋಪಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದಿದೆ. ಯಾವತ್ತೂ ಇನ್ ಅಂಟಿಸಿಪೇಷನ್ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪದ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ಈ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಇನ್ ಅಂಟಿಸಿಪೇಷನ್ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿತು ? ಅಷ್ಟು ಆತುರಾಂತರವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವೇನಿತ್ತು ? ಅದರಿಂದ ಈಗ ಇವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ಇಂಥಾ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರವೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri K. PUTTASWAMY.—If Sri K. H. Patil were to say that they do not reflect public opinion, I know this House is competent to reflect public opinion and therefore I do not agree for the proposal he makes.

Mr. SPEAKER.—If the Hon'ble Members are agreeable to sit longer, then the question is that we will have to extend the time and you must tell me whether the House is agreeable to sit one hour more.

HON'BLE MEMBERS.—No, Sir. We will resume discussion of the Bill tomorrow.

Mr. SPEAKER.—According to present programme tomorrow is non-official day. Then non-official business will be postponed to Monday and we will take up official business tomorrow.

Sri K. PUTTASWAMY.—Hon'ble Members have passed through tense moments today. Naturally they may rise at Six today. Any way, though I said that this is a simple Bill, there has been so much discussion on this. I would be in a better position to reply to the Hon'ble Members if the debate is continuous. So if it meets with the approval of the House, I would suggest that this discussion may be continued tomorrow morning and the non-official day may be postponed to Monday.

Mr. SPEAKER.—Then there is one item, i. e., half-an-hour discussion.

6-00 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ (ನಂಜನಗೂಡು).—ಸೋಮವಾರದ ದಿವಸ ನಾನು ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, ನಾನ್‌ಅಪಿಷಿಯರ್ ಡೇ ಆವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು, ಶ್ರೀರಿ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಈ ರೀತಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಆವತ್ತಿನದಿವಸ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಕೂಡದು ಎಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಥಿನುತ್ವೇನೆ.

Sri K. PUTTASWAMY.—Sri Srikantiah may kindly put up with some little inconvenience. After all, Mysore is not far off from Bangalore; it is 2 to 2½ hours' journey. If necessary, on Monday we may meet at One O'Clock instead of Twelve.

Sri L. SRIKANTIAH.—I am sorry. An engagement is already fixed on the assumption that I will be coming here on Monday at 4 O' Clock. So, how can I participate in the debate?

Mr. SPEAKER.—When do you come here?

Sri L. SRIKANTIAH.—I propose to come here at 4 P. M. or 4-30 P. M.

Mr. SPEAKER.—I shall accommodate the member.

Sri K. PUTTASWAMY.—So we may have the non-official day on Tuesday.

Mr. SPEAKER.—So, that is accepted.